

2 DE HUT

Een half uur later wandelde Lizzy richting het bos, waar de hut stond. Dex en zij hadden hem zelf gebouwd, met een beetje hulp van haar vader. De hut was bedekt met mos en takken, om hem zo onzichtbaar mogelijk te maken. Ze was er al een tijdje niet meer geweest.

Lizzy schoof wat takken opzij en daar kwam het deurtje tevoorschijn. Het klemde. Ze moest hard trekken, maar ineens vloog het open. Ze viel met haar billen in de natte bladeren.

‘Bah,’ mopperde ze. Ze stond op en klopte de bladeren van haar rokje af.

Ze kroop door het deurtje en ademde diep in. Het rook er naar dennennaalden en verdorde bladeren. Ze keek naar boven en zag dat er een stuk van het dak was ingestort. Ze zou haar vader vragen om een paar nieuwe planken. De hut was niet zo hoog, ze kon er net in staan. Aan beide kanten van de hut hadden ze een brede plank op twee boomstammen gelegd, als bankjes.

‘Boe!’ Dex sprong als een enorme kikker door de opening van de hut.

‘Ah!’ Lizzy’s hart bonkte. ‘Dex, ik schrik me een apenluier,’ zei ze met een hoge stem.

Dex lachte. Met een brede grijns op zijn gezicht schoof hij de bladeren van een van de bankjes en plofte neer. Plots sprong hij weer op en rende de hut uit. Lizzy keek

hem verbaasd na. Toen zag ze iets bungelen boven het bankje waar Dex had gezeten. Ze bekeek het van dichtbij en glimlachte. Het was een bruin lichaampje met acht pootjes, dat aan een draadje bungelde. Ze pakte de spin en gooide hem buiten in de bosjes.

‘Ga daar maar lekker spelen,’ riep ze de spin na en ze ging de hut weer in. ‘Kom je, Dex? Die spin is naar zijn eigen vriendjes toe.’

Dex kwam aarzelend binnen. Hij keek goed rond of er geen spinnen of andere enge monstertjes zaten en ging weer op het bankje zitten.

‘Ik weet in welk huis de schat ligt,’ zei hij. Hij keek haar met zijn groene ogen doordringend aan.

‘Echt?’ vroeg Lizzy verbaasd. ‘Hoe ben je daarachter gekomen?’

‘Ik heb mijn vader net gesproken. Ik mocht het alleen tegen jou vertellen. Hij gelooft zelf niet dat er een schat ligt. Ken je dat grote huis, waar die oude man woonde? Die oude man was de vader van Ruud? Dat huis staat vlak bij onze school?’

‘Ja, dat huis ken ik wel. Er woonde daar inderdaad een oude man. Hij was heel aardig,’ zei Lizzy. ‘Het huis staat al een tijdje leeg.’

‘Maar nu niet meer. Sinds kort woont er een vrouw, volgens mijn vader,’ zei Dex opgewonden.

‘Balen dat wij nu pas weten van de schat, het wordt lastig zoeken als er iemand woont,’ verzuchtte Lizzy.

‘Ik heb een idee,’ zei Dex. ‘We moeten haar bespioneren. Als ze weggaat, kunnen we stiekem naar binnen gaan.’ Hij wiebelde opgewonden op zijn billen.